

Η άγνωστη Δρακόλιμνη στο Σμόλικα (Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Καθηγητής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=169006>]

Η άγνωστη Δρακόλιμνη στο Σμόλικα

Έχοντας επισκεφθεί και περιηγηθεί σχεδόν όλες τις ορεινές λίμνες της Ελλάδας θελήσαμε, λίγους μήνες πριν, να επισκεφθούμε και μια άλλη αλπική λίμνη του Σμόλικα την «Δρακόλιμνη της Μόσιας». Μόσια, που στα βλάχικα σημαίνει γριά, είναι μια ψηλή κορυφή του Σμόλικα με υψόμετρο 2.560μ. Δημοσιευμένες πληροφορίες και φωτογραφίες για την λίμνη αυτή φαίνεται ότι δεν υπάρχουν. Την ύπαρξή της γνωρίσαμε πολλά χρόνια πριν, όταν σε μια πορεία μας στον Σμόλικα, ρωτήσαμε κατάκοποι έναν βοσκό πώς θα μπορέσουμε να κατέβουμε την δυσπρόσιτη κοιλάδα των δαιμόνων (Βάλια Κίρνα), την οποία ατενίζαμε από το δυτικό της άκρο. «Από εκεί» μας απάντησε και έδειξε με το χέρι του... «εκεί όπου βγαίνουν τα νερά της Δρακόλιμνης της Μόσιας». «Είναι πολύ όμορφη», μας είπε, «η λίμνη αυτή. Κάθε άνοιξη, όσο πιο γρήγορα μου επιτρέπει ο καιρός, την επισκέπτομαι να πιούμε εγώ και τα ζώα μου από το κρυστάλλινο νερό της για να μας πάνε όλα καλά».

Κοντινή άποψη της Δρακόλιμνης της Μόσιας

Τέλη Ιουνίου αποφασίσαμε να επισκεφθούμε την άγνωστη αυτή Δρακόλιμνη. Φτάσαμε βράδυ στην Σαμαρίνα, ονομαστό χωριό της περιοχής και νωρίς το επόμενο πρωί μας βρήκε να ανηφορίζουμε στο πευκοδάσος που υπάρχει πάνω και δυτικά του χωριού. Μετά από πορεία 2 ωρών περίπου σε καλοσηματοδοτημένο μονοπάτι φθάσαμε σε ολόδροση πηγή και σύντομα σε γυμνή περιοχή, όπου συναντούσαμε εκτεταμένα τμήματα καλυμμένα με χιόνι. Το νερό που κυλά κάτω από το χιόνι, πολύ καθαρό και κρύο μας ξεδιψάει συχνά στην ανηφορική μας πορεία. Φθάνουμε σε διάσελο ανάμεσα από τις κορυφές Καπετάν Τσεκούρας και Μπογδάνι. Ένας σταυρός σχηματισμένος με πέτρες που παρατηρούμε εκεί λέγεται ότι δείχνει τον τάφο Μακεδονομάχου, ίσως του ίδιου Καπετάν Τσεκούρα.

Άποψη του χωριού Σαμαρίνα κοντά στην Δρακόλιμνη της Μόσιας.

Στεκόμαστε να θαυμάσουμε μακριά προς τη Μόσια τις άσπρες νεροσυρμές που αυλακώνουν τα γυμνά βράχια, ανάμεσα από τα χιόνια που υπάρχουν ακόμη σε πολλά σημεία στις απόκρημνες πλαγιές. Συνεχίζουμε την πορεία σε ιδιαίτερα σκληρό και άγονο, αλλά ταυτόχρονα πλούσιο σε πανέμορφα άνθη της γεντιανής και της τουλίπας, τοπίο. Μετά από 2 ακόμη ώρες πορεία νοτιοδυτικά, αποφασίσαμε να κινηθούμε αριστερά χωρίς μονοπάτι προς την κατεύθυνση της Δρακόλιμνης, την οποία όμως δεν βλέπαμε ακόμη. Προσέχοντας κάθε μας βήμα επάνω σε πέτρες και βράχια, που είμαστε αναγκασμένοι να βαδίζουμε, ανακαλύπτουμε σκουριασμένο και παραμορφωμένο τμήμα αεροπλάνου, σημάδι των μαχών που προφανώς έγιναν εδώ στην δεκαετία του '40.

Κινούμαστε σε ένα πετρώδες τοπίο με ελάχιστη ποώδη βλάστηση, ακούμε όμως και βλέπουμε νερά να πέφτουν από ψηλά και από παντού σε μια συμφωνία νερών και βράχων, που λες και προσπαθεί να ημερέψει την αγριότητα του βουνού και να μας προσελκύσει βαθύτερα εκεί στην κλειστή τοποθεσία που πρέπει να βρίσκεται η Δρακόλιμνη. Κατεβαίνοντας μια απόκρημνη πλαγιά στο βάθος δεξιά μας είδαμε

την Δρακόλιμνη που αναζητούσαμε. Ήταν γαλάζια, στεφανωμένη σχεδόν ολόγυρα από χιόνια, που έντυναν μέχρι τα πόδια της τις απόκρημνες πλαγιές. Ήταν πράγματι πολύ όμορφη, μοναχική και σιωπηλή στην παγωμένη φωλιά της. Ακόμη μισή ώρα πορεία περίπου και φθάσαμε κοντά της, σε υψόμετρο 2.150 μ. Παρατηρήσαμε ότι εκτός από την κύρια λίμνη υπήρχαν και άλλες δυο μικρότερες τις οποίες τροφοδοτούσε με τα καθαρά νερά της.

Περπατήσαμε γύρω-γύρω τις λίμνες αυτές, παρατηρήσαμε τους άφθονους Αλπικούς Τρίτωνες, που κολυμπούσαν στα κρύα νερά τους και θαυμάσαμε το απομονωμένο του τοπίου και τις απόκρημνες πλαγιές της Μόσιας, που, αν και παγωμένες, τις αγκαλιάζουν ζεστά και τις προστατεύουν.

Αφήσαμε την όμορφη αυτή Δρακόλιμνη του Σμόλικα έχοντας την παγωμένη, όσο και γλυκιά της εικόνα, να μας συντροφεύει μαζί με τις μύριες όσες εικόνες των άλλων ορεινών λιμνών, που σαν υδάτινα στολίδια, μας περιμένουν σιωπηλές, απόμακρες σε μια γαλάζια συνάντηση εκεί πάνω ψηλά στα Ελληνικά βουνά.